

KUMPULAN RANTA-ASEMAKAAVAN LUONTOSELVITYS

Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy

Sisällys

1. JOHDANTO	3
2. MENETELMÄT	3
2.1 KASVILLISUUS- JA LUONTOTYYPPIKARTOITUS.....	3
2.2 LIITO-ORAVAKARTOITUS	4
2.3 LINNUSTOKARTOITUS	4
2.4 LEPAKKOINVENTOINTI	4
2.5 VIITASAMMAKKOKARTOITUS	4
3. TULOKSET	4
3.1 YLEISTÄ.....	4
3.2 ARVOKKAAT LUONTOTYYPPIKOHTTEET	5
3.3 LUONTOTYYPPIKUVIOT	5
3.4 LINNUSTO	9
3.5 LEPAKOT.....	10
3.6 LIITO-ORAVA.....	10
3.7 MUU LAJISTO.....	10
4. YHTEENVETO	10
5. KIRJALLISUUS	11
Liite 1. Luontohavainnot	

Kannen kuva: Ruovikkoa Patakahjan itärannalla.

Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy
 Hanhenkaari 10 as 16
 21420 Lieto
 Puh. 045-6793602

1. JOHDANTO

Nosto Consulting Oy laatii ranta-asemakaavaa Taivassalossa Naurisluodon ja Patakahjan saarilla sijaitseville kiinteistöille 833-439-2-99, 833-439-2-69 ja 833-435-1-39. Yhtiö tilasi Luonto- ja ympäristötutkimus Envibio Oy:ltä luontoselvityksen kyseiseltä alueelta. Selvitystä käytetään eräänä kaavatyön tausta-aineistona. Selvityksen laati FM (biologi) Turkka Korvenpää, ja sen maastotyöt suoritettiin touko-elokuussa 2018. Työn tarkoituksena oli selvittää alueen luontoarvoja, ja arvioida niiden vaikutusta maankäyttöön.

2. MENETELMÄT

Ennen maastotöiden aloittamista tarkasteltiin maastokarttoja ja ilmakuvia. Lisäksi tarkastettiin Suomen ympäristökeskuksen ylläpitämään uhanalaisten lajien esiintymärekisteriin (Hertta) mahdollisesti tallennetut havainnot sekä selvitettiin Tiira -lintuhavaintopalveluun alueelta ilmoitettuja lintuhavaintoja.

Maastotyössä alue käytiin huolellisesti läpi käytännössä useaan kertaan, sillä eri maastotyövaiheet suoritettiin osittain eri aikaan. Maastossa tehdyt havainnot merkittiin työkartoille paikantaen ne GPS-laitteella sekä kirjoitettiin muistiinpanot. Maastossa otettiin myös digitaalisia valokuvia. Alla on kuvattu tarkemmin eri työvaiheiden työmenetelmät ja esitetty eri työvaiheiden ajoittuminen.

2.1 KASVILLISUUS- JA LUONTOTYYPPIKARTOITUS

Alue jaettiin kasvillisuudeltaan ja luontotyyppiltään yhtenäisiin luontotyyppikuvioihin. Samalla arvioitiin, kuuluuko luontotyyppikuvio johonkin alla luetelluista kategorioista:

- luonnonsuojelulain 29 §:n mukainen suojeltu luontotyyppi
- vesilain 2. luvun 11 §:n mukainen pienvesikohde
- metsälain 10 §:n mukainen erityisen tärkeä elinympäristö
- Suomessa uhanalainen luontotyyppi
- luonnon monimuotoisuuden säilymisen kannalta muutoin arvokas kohde

Tämän jälkeen kustakin kuvioista laadittiin yleiskuvaus. Yleiskuvaus sisältää tyypillisesti kuvauksen alueen mahdollisesta puustosta ja sen luonnontilaisuudesta sekä runsaimmista putkilokasvilajeista. Mikäli kuviolla kasvaa harvinaisia tai muuten huomionarvoisia kasvilajeja, mainitaan nämä myös yleiskuvauksessa. Uhanalaisista ja silmälläpidettävistä lajeista tai muuten erityisen merkittävistä havainnoista otettiin muistiin tarkat koordinaatit. Lopuksi arvioitiin kuvioille annettavia maankäyttösuosituksia. Varsinainen kasvillisuus- ja luontotyyppikartoitus suoritettiin 15.8. ja 19.8., mutta kasvillisuutta ja luontotyypejä havainnoitiin myös muun maastotyön yhteydessä.

2.2 LIITO-ORAVAKARTOITUS

Liito-oravaa ei varsinaisesti kartoitettu, sillä laji tuskin kykenee ylittämään Patakahjaa ja Naurisluotoa mantereesta erottavia salmia. Muun maastotyön ohessa pidettiin kuitenkin silmällä liito-oravasta kertovien merkkien, kuten papanoiden, esiintymistä.

2.3 LINNUSTOKARTOITUS

Linnusto kartoitettiin kolmena aamua klo 6-10 välisenä aikana. Kartoituspäivät olivat 1.6., 9.6. ja 28.6. Sää oli kaikkina kartoituspäivinä poutainen, lämmin ja tyyni tai heikkotuulinen eli olosuhteet olivat hyvät. Maastotyömenetelmänä käytettiin kartoituslaskentaa. Yleisten lajien reviierejä ei merkitty kartoille, vaan näistä lajeista kirjattiin muistiin ainoastaan esiintyminen alueella. Sen sijaan kaikki uhanalaisista, silmälläpidettävistä, harvinaisista tai EU:n lintudirektiivin liitteen I lajeista tehdyt havainnot merkittiin kartalle. Lisäksi linnustoa havainnoitiin muun maastotyön yhteydessä.

2.4 LEPAKKOINVENTOINTI

Lepakkoinventointi koostui kahdesta osasta. Muun maastotyön ohessa etsittiin lepakoille sopivia talvehtimispaikkoja ja päiväpiiloja. Näitä ovat mm. kalliojyrkänteiden onkalot ja raot, vanhat maakellarit sekä puiden kolot. Lepakkoja havainnoitiin kolmena yönä detektorin avulla (Pettersson D240X). Kartoitusyöt olivat 30.6.-1.7., 15.-16.7. ja 14.-15.8. Sää oli kaikkina öinä poutainen, tyyni tai heikkotuulinen ja melko tai hyvin lämmin eli olosuhteet olivat havainnoinnille suotuisat. Kaikki lepakoista saadut havainnot merkittiin maastossa kartalle, jonka jälkeen tehtiin tulkinta alueen merkityksestä lepakoille.

2.5 VIITASAMMAKKOKARTOITUS

Viitasammakkokartoitus suoritettiin lajin kutuaikaan 4.-5.5. välisenä yönä kuuntelemalla kutevien viitasammakoiden ääntelyä ruovikkojen reunoilla sekä Naurisluodossa sijaitsevan kaivetun lampareen reunoilla. Sää oli kuunteluyönä poutainen, tyyni ja melko lämmin eli olosuhteet olivat kartoitukselle suotuisat.

3. TULOKSET

3.1 YLEISTÄ

Selvitysalueen Naurisluotoon sijoittuva osa koostuu pääosin kallioisista mäntyvaltaisista metsistä. Naurisluodon pohjoisrannalla on ruovikoitunutta rantaniittyä ja ruovikkoa sekä umpeenkasvaneelle niitylle syntynyttä tervalepikkoa. Alueella sijaitsee myös yksi kesämökki sekä yksi vakituinen asuinrakennus.

Patakahjassa sijaitseva Kumpulan talo ei ole enää vakituksessa asuinkäytössä. Talon eteläpuolella ja Patakahjan ja Karuskullan välisellä kannaksella olleet pellot ovat umpeenkasvaneet reheviksi heinäniityiksi ja paikoin jo hieman puustoittuneet. Vastaavia entisiä pelloja on myös selvitysalueen pohjoisosassa. Alueen metsät ovat pääosin kallioisia ja mäntyvaltaisia kuten Naurisluodossakin. Patakahjan rannoilla kasvaa laajoja ruovikoita.

3.2 ARVOKKAAT LUONTOTYYPPIKOhteet

Selvitysalueelta ei löytynyt metsälain tarkoittamia erityisen tärkeitä elinympäristöjä, luonnonsuojelulain mukaisia suojeltuja luontotyyppisiä, vesilain mukaisia pienvesikohteita, Suomessa uhanalaisia luontotyyppisiä eikä muitakaan luonnon monimuotoisuuden kannalta erityisen tärkeitä luontotyyppikohteita.

3.3 LUONTOTYYPPIKUVIOT

1. Korkea ja tiheä ruovikko Patakahjan itärannalla – Karuskullan pohjoisrannalla.
2. Pieni tervalepikko, jossa kasvaa myös hiukan koivua. Kehittynyt avoimen niityn ruovikon vastaisen reunan umpeen kasvaessa. Pensaista tavataan hiukan tuomea. Kenttäkerroksessa kasvaa runsaasti puna-ailakkia (*Silene dioica*) ja hietakastikkaa (*Calamagrostis epigejos*), joiden lisäksi kasvistoon kuuluvat mm. juolavehnä (*Elymus repens*), koiranvehnä (*E. caninus*) ja nokkonen (*Urtica dioica*). Kuvilla on vanhan piikkilanka-aidan jäänteitä, ja maassa makaa hiukan oksia ja kapeaa maapuuta.
3. Osittain avoin, karu kallio, jonka reunoilla kasvaa tervaleppää, koivua ja tuomea. Kuvion länsiosassa kalliolla on mäntyjä. Pensaista tavataan katajaa, ja kenttäkerroksessa esiintyy ahosuolaheinää (*Rumex acetosella*), metsälauhaa (*Deschampsia flexuosa*) ja puolukkaa (*Vaccinium vitis-idaea*).
4. Umpeenkasvanut niitty, jolla kasvaa nuoria vesasyntyisiä tervaleppiä sekä kallion reunalla koivua, mäntyä ja katajaa. Kuvion pohjoisreunalla seisoo pari koivupötkelöä. Kuvion kenttäkerroksessa tavataan runsaasti koiranvehnää ja nurmilauhaa (*Deschampsia cespitosa*), joiden lisäksi lajistoon kuuluvat mm. hiirenvirna (*Vicia cracca*), tuoksusimake (*Anthoxanthum odoratum*), pietaryrtti (*Tanacetum vulgare*), nurmirölli (*Agrostis capillaris*), puna-ailakki, tesma (*Milium effusum*), suo-ohdake (*Cirsium palustre*), pensaikotatar (*Fallopia dumetorum*), hietakastikka ja kissankello (*Campanula rotundifolia*).
5. Ilmeisesti aikoinaan laidunnettu kalliainen, mäntyvaltainen ja melko varttunut metsä. Puusto ei ole tehokkaasti hoidettua, vaikka lahoppuuta esiintyykin vähän. Männyn ohella puusto muodostuu koivuista, haavoista ja kuusista. Kenttäkerroksessa tavataan mm. puolukkaa, mustikkaa (*Vaccinium myrtillus*), sananjalkaa (*Pteridium aquilinum*), metsätähteä (*Trientalis europaea*) ja kanervaa (*Calluna vulgaris*). Metsässä havaittiin töyhtötiainen. Karuskullan lounaisrannalla puusto ulottuu kapealle kivikkorantakaistaleelle asti. Kivikkorannan kasvistoon kuuluvat esim. suolavihvilä (*Juncus gerardii*), syysmaitiainen (*Leontodon autumnalis*), rannikki (*Glaux maritima*), meriasteri (*Aster tripolium*) ja rönsyrölli (*Agrostis stolonifera*).
6. Hiukan kulunut, karu kalliomännikkö, jonka puusto ei ole erityisen vanhaa. Männyn ohella kalliolla kasvaa hiukan kuusia ja koivuja sekä katajaa. Niukka

lahopuusto muodostuu muutamasta pienestä kelosta. Kallion kasvistoon kuuluvat mm. kanerva, puolukka, metsälauha ja mustikka. Kallion pohjoisreunalla on muutaman metrin korkuinen karu jyrkänte, jolla esiintyy mm. kalliopalmikkosammalta (*Hypnum cupressiforme*) ja kivikynsisammalta (*Dicranum scoparium*). Jyrkänteessä on kuitenkin ylikaltevia pintoja sekä lepakoiden päiväpiiloiksi käyviä onkaloita.

7. Entinen pelto, joka on umpeenkasvanut reheväksi niityksi (Kuva 1). Viereisestä ruovikosta on niitylle levittäytynyt hiukan ruokoa. Niityllä kasvaa runsaasti nurmipuntarpäättä (*Alopecurus pratensis*) ja hietakastikkaa sekä mm. niittynurmikkaa (*Poa pratensis*), hiirenvirnaa, nokkosta ja nurmilauhaa. Kumpulan talon lähellä kasvillisuutta on niitetty.

Kuva 1. Entistä peltoa Kumpulan talon eteläpuolella.

8. Laaja ja tiheä ruovikko.
9. Entiselle pellolle kasvanutta, melko tiheää nuorta puustoa (mm. haapaa, raitaa, koivua, mäntyä ja kuusta). Kuviolla on myös kuollut tarhaomenapuu. Kenttäkerroksessa tavataan niin metsä- kuin niittykasvejakin, esim. sinivuokkoa (*Hepatica nobilis*), hietakastikkaa, kevätpiippoa (*Luzula pilosa*), ahojäkkärää (*Gnaphalium sylvaticum*), nuokkuhelmikkää (*Melica nutans*), lehtonurmikkaa (*Poa nemoralis*) ja sananjalkaa.
10. Tuoreen kankaan, melko varttunut, aikoinaan laidunnettu metsä. Puustoa ei ole hoidettu pitkään aikaan, ja metsään on jo ehtinyt kertyä hieman lahopuuta (mm. koivupötkelöitä, maapuuta ja keloutuvia mäntyjä). Puusto on eri-ikäisrakenteista ja sen tiheys vaihtelee. Pääpuulajien männyn, koivun ja kuusen ohella metsässä esiintyy haapaa sekä merenrannan lähellä tervaleppää. Kenttäkerroksessa kasvaa mm. sinivuokkoa, lehtonurmikkaa, nuokkuhelmikkää, metsälauhaa, sananjalkaa, tesmaa, puolukkaa ja mustikkaa.
11. Enimmäkseen melko niukkapuustoinen karu kalliomännikkö (Kuva 2). Puusto ei ole kovin vanhaa, mutta kalliolla on jokunen pienikokoinen keloutuva mäntymaapuu. Kasvistoon kuuluvat mm. ahosuolaheinä, kanerva, puolukka, metsälauha ja kallioimarre (*Polypodium vulgare*).

Kuva 2. Karua kalliomännikköä luontotyyppikuviolla 11.

12. Reunoilta jo metsittyvä entinen pelto. Pellonreunan ja ojanvarsien puusto koostuu kuusista, koivuista, raidoista, haavoista ja tervalepistä. Niittymäisillä aukioilla kasvaa runsaasti nurmipuntarpäätä ja nurmilauhaa. Kuvion muuhun kasvistoon kuuluvat esim. valkoapila (*Trifolium repens*), kevätpiippo, ahomansikka (*Fragaria vesca*), nurmirölli, hiirenvirna, juolavehnä, nokkonen, koiranputki (*Anthriscus sylvestris*) ja niittynätkelmä (*Lathyrus pratensis*).
13. Nuorta tervalepikköä, matalia kallioita ja rehevää rantaniittyä käsittävä kuvio. Kuviolla kasvavat mm. nokkonen, nurmipuntarpää, puna-ailakki, ahomatar (*Galium boreale*), nurmilauha ja hietakastikka sekä kallioilla keltamaksaruoho (*Sedum acre*).
14. Nuorehkoa sekametsää kasvava tuore kangas, jonka puusto koostuu kuusista, haavoista, raidoista ja koivuista. Kenttäkerroksessa tavataan esim. mustikkaa, metsälauhaa, sananjalkaa, lillukkaa (*Rubus saxatilis*), käenkaalia (*Oxalis acetosella*) ja nurmilauhaa. Kuvion länsireunalla sijaitsee matala karu jyrkänne, jonka sammalistoön lukeutuvat mm. kivikynsisammal, kalliopalmikkosammal ja hohtovarstasammal (*Pohlia cruda*). Jyrkänneessä on lepakoiden päiväpiiloiksi sopivia onkaloita ja rakoja.
15. Varttunut, kivinen, tuoreen kankaan mänty-kuusi-koivumetsä. Kuvion kasvistoon lukeutuvat mm. mustikka, metsälauha, puolukka ja kallioimarre
16. Karu kalliomännikkö, jonka puuston ikä vaihtelee jonkin verran. Kaiken kaikkiaan se on kuitenkin melko nuorta. Kalliolla kasvaa esim. puolukkaa, mustikkaa ja metsälauhaa.
17. Karu, mutta paikoin korkea, itään avautuva jyrkänne lähellä tietä. Tien ja jyrkänne väliin jää vain kapealti puustoa. Se on varttunutta ja paikoin tiheääkin kuusi-koivu-mäntysekametsää. Jyrkänne sammalistoön kuuluu tavanomaista lajistoa kuten kalliopalmikkosammal, kivikynsisammal, kallio-omenasammal (*Bartramia pomiformis*), kivilaakasammal (*Plagiothecium denticulatum*), lehtokarhunsammal (*Polytrichastrum formosum*), hohtovarstasammal ja nuppihuopasammal (*Aulacomnium androgynum*). Jyrkänne seinämissä on lepakoiden päiväpiiloiksi sopivia onkaloita ja rakoja. Jyrkänne täyttäisi muuten

metsälain mukaisen erityisen tärkeän elinympäristön määritelmän mutta se sijaitsee aivan tien vieressä

18. Varttunut tuoreen kankaan sekametsä, jonka puusto koostuu männyistä, kuusista, haavoista ja koivuista. Kenttäkerroksessa kasvaa runsaasti mustikkaa, jonka ohella lajistoon kuuluvat mm. metsäalvejuuri (*Dryopteris carthusiana*), puolukka, oravanmarja (*Maianthemum bifolium*), kevätpiippo, sananjalka, käenkaali ja metsätähti.
19. Karu jäkäläinen kalliomännikkö, jonka puusto on vanhaa ja hitaasti kasvanutta. Kalliolla seisoo kookas ja erittäin vanha mänty, jossa on kolo. Lahopuuta esiintyy vain niukasti. Kalliokasvistoon kuuluvat esim. variksenmarja (*Empetrum nigrum*), puolukka, mustikka, metsälauha, ahosuolaheinä, kangasraikasammal (*Sphagnum capillifolium*) ja kalliotierasammal (*Racomitrium lanuginosum*). Seudulla esiintyy runsaasti vastaavia kalliomänniköitä, eikä tässä männikössä ole juuri lainkaan lahopuuta. Näiden syiden vuoksi kuviota ei luokiteltu metsälakikohteeksi.
20. Iältään vaihteleva tuoreen kankaan männikkö, jossa kasvaa melko runsaasti alikasvosta (koivua, mäntyä, kuusta ja pihlajaa). Kuvion eteläosassa vallitsevassa latvuserroksessa esiintyy männyn lisäksi kuusta ja koivua. Kenttäkerroksessa tavataan mustikkaa, puolukkaa ja metsälauhaa.
21. Nuorta koivikkoa kasvava pieni saari, joka koostunee ruoppausmassoista.
22. Ilmeisesti avoimen rantaniityn umpeenkasvun tuloksena syntynyt, monin paikoin harvapuustoinen, tervaleppälehto (Kuva 3). Kuvion eteläosassa kasvaa tervaleppien lisäksi myös kuusta. Lehdon kasvistoon kuuluvat mm. jänönsalaatti (*Mycelis muralis*), metsäalvejuuri, hiirenporras (*Athyrium filix-femina*), puna-ailakki, kyläkellukka (*Geum urbanum*), mesiangervo (*Filipendula ulmaria*), nokkonen, nurmilauha, punakoiso (*Solanum dulcamara*), hietakastikka ja juolavehnä. Siellä täällä on tuomea.

Kuva 3. Kosteaa tervalepikkoa luontotyyppikuviolla 22.

23. Pienen suon paikalle kaivettu lampare (Kuva 4). Kuvion kasvistoon kuuluvat mm. pullosara (*Carex rostrata*), vehka (*Calla palustris*), raate (*Menyanthes trifoliata*), ojasorsimo (*Glyceria fluitans*), terttualpi (*Lysimachia thyrsiflora*),

jokapaikansara (*Carex nigra*) ja vesiherne (*Utricularia* sp.). Viitasammakot käyttävät lampareta kutupaikkanaan.

Kuva 4. Viitasammakoiden kutupaikka (luontotyyppikuvio 23).

24. Ruovikoitunut rantaniitty, joka vaihtuu vähitellen puhtaaksi ruovikoksi. Siellä missä ruovikko on vielä harvaa ja matalaa, tavataan yleisiä matalien rantaniittyjen kasveja kuten meriratamoa (*Plantago maritima*), syysmaitiaista, ketohanhikkia (*Potentilla anserina*) ja suolavihvilää. Kuviolla on pieni laakea kallio, jonka reunoilla kasvaa matalaa puustoa.
25. Melko pitkälle metsittynyt entinen pelto, jolla kasvaa koivua, raitaa ja haapaa sekä ojanvarsilla ja rannan lähellä tervaleppää. Kuvioon kuuluvat myös entisen pellon sekametsäiset reunat. Entisen pellon kenttäkerroksessa kasvaa mm. kivikkoalvejuurta (*Dryopteris filix-mas*), juolavehnää, puna-ailakkia, nurmilauhaa ja rönsyleinikkiä (*Ranunculus repens*).
26. Ruovikko.
27. Karu kalliainen männikkö, jonka puusto on melko vanhaa. Niukkalajiseen putkilokasvistoon lukeutuvat mm. puolukka, metsälauha, ahosuolaheinä ja kallioimarre. Kuvion pohjoisosassa on melko jyrkästi mereen viettävää täysin avointa kalliota, jolla kasvaa runsaasti kuhmujäkälää (*Lasallia pustulata*). Kalliolta avautuu hyvä näköala Patakahjan suuntaan.

3.4 LINNUSTO

Selvitysalueen linnusto koostuu yleisistä metsä- ja vesilinnuista. Kaikkiaan havaittiin 25 lintulajia, jotka todennäköisesti pesivät alueella tai sen lähistöllä. Nämä lajit ovat harmaasieppo, kirjosiieppo, kyhmyjoutsen, käpytikka, laulurastas, lehtokerttu, mustapääkerttu, mustarastas, pajulintu, pajusirkku, peippo, punakylkirastas, punarinta, rautiainen, ruokokerttunen, räkättirastas, sepelkyyhky, silkkuihku, sinitiainen, talitiainen, töyhtötiainen, uuttukyyhky, varis, vihervarpunen ja västäräkki.

Pajusirkku on luokiteltu uhanalaiseksi (vaarantunut) voimakkaan taantumisensa vuoksi. Patakahjan itärannan ruovikossa oli vuonna 2018 yksi lajin reviiri. Ruovikot eivät ole Suomessa vähenemässä, ja pajusirkku on maassamme yhä yleinen, joten sen esiintymisestä ei aiheudu tarvetta esittää maankäyttösuosituksia. Silmälläpidettäviä silkkiuikkuja havaittiin sekä Patakahjan itärannalla että Naurisluodon pohjoisrannalla. Vaikka poikueita ei nähtykään, pesi laji varmaankin joko selvitysalueella tai jossakin sen lähiympäristön ruovikossa. Myöskään silkkiuikun vuoksi ei ole tarpeen esittää maankäyttösuosituksia. Patakahjassa havaittiin vaarantunut töyhtötainen. Sen parasta pesimäympäristöä ovat vanhat havumetsät, joissa on pesäkolon kaivertamiseen sopivia pölkelöitä. Tällaista metsää kasvaakin laajalti Patakahjassa ja jonkin verran Naurisluodonkin selvitysalueella. Mikäli ainakin osa näistä metsistä jää rakentamatta, voi laji pesiä alueella edelleen.

3.5 LEPAKOT

Vesisiippoja havaittiin Naurisluodon pohjoisrannalla sekä Patakahjan itärannalla. Kummallakin saarella havaittiin lisäksi muutamia pohjanlepakoita. Selvitysalue tarjoaakin lepakoille melko hyvän elinympäristön, sillä siellä on avoimia entisiä peltoja, puutarhaa, kallioisia harvapuustoisia metsiköitä sekä merenrantaa. Lisäksi jyrkänteillä esiintyy lepakoiden päiväpiiloiksi sopivia onkaloita ja rakoja, ja alueella ja sen lähistöllä on rakennuksia, joista lepakot varmaankin löytävät suojapaikkoja. Mikäli maisemarakenteeseen ei tule kovin suuria muutoksia, säilyy alue tulevaisuudessakin lepakoille sopivana.

3.6 LIITO-ORAVA

Alueelta ei löytynyt liito-oravan esiintymisestä kertovia merkkejä. Liito-orava tuskin pääsee ylittämään Naurisluotoa ja Patakahjaa mantereesta erottavia salmia.

3.7 MUU LAJISTO

Selvitysalueelta ei ole tiedossa aiempia havaintoja uhanalaisista tai silmälläpidettävistä lajeista, eikä näistä lajeista tehty nytkään havaintoja. Naurisluodosta löytyi yksi viitasammakoiden käyttämä kutupaikka. Entisen pienen suon paikalle kaivetussa lammikossa kuultiin muutamia kutevia koiraita. Tämä lampare tulee säilyttää ennallaan eikä sen välitöntä lähiympäristöä tule rakentaa.

4. YHTEENVETO

Selvitysalueelta löytyi yksi viitasammakoiden kutupaikka. Kyseinen lampare tulee säilyttää ennallaan.

5. KIRJALLISUUS

- Meriluoto, M. & Soininen, T. 1998. Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Metsälehti Kustannus & Tapio. 192 s.
- Neuvoston direktiivi 92/43/ETY luontotyyppien ja luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta A: 21.05.1992.
- Neuvoston direktiivi 79/409/ETY luonnonvaraisten lintujen suojelusta A:02.04.1979.
- Pääkkönen, P. & Alanen, A. 2000. Luonnonsuojelulain luontotyyppien inventointiohje. Suomen ympäristökeskuksen monisteita 188. Suomen ympäristökeskus. 128 s.
- Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim./eds.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus –Punainen kirja 2010. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 685 s.
- Raunio, A., Schulman, A. & Kontula, T. (toim.). 2008. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 8/2008. Osat 1 ja 2. 264+ 572 s.
- Tiainen, J., Mikkola-Roos, M., Below, A., Jukarainen, A., Lehikoinen, A., Lehtiniemi, T., Pessa, J., Rajasärkkä, A., Rintala, J., Sirkiä, P. & Valkama, J. 2016. Suomen lintujen uhanalaisuus 2015. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. 49 s.

Liite 1. Luontohavainnot. (Pohjakartta Maanmittauslaitos 10/2018)

